

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἅγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Ὕχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἀθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἅγιῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλῶν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφέ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν, ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ τοὶς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, Μεγαλομάρτυρος Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας ἔεόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι Τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ἔνδιον τεινόμενος, καὶ ἔιφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναίς, ἀλγηδόνων κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὥφθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ Ἱερεῖον ὄλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν Ἅγιαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, θησαυρὸν σὲ τοὶς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα... Ὕχος πλ. δ'

Ἀθλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἡνδραγάθησας Θεόδωρε, τὴ πυριφθόγγω γλώττη σου, καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον, Διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστόν, ὅπως ἔλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεησεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ πολλῶν βασάνων ὀνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε, ἐν ᾧ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοὶς αἰτοῦσιν εὐρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραραίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Χαίροις ἡ Ἱερὰ Κεφαλή, τῶν θλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος, λαμπτὴρ τὴν ὑφῆλιον, καταυγάζων τοὶς θαύμασι, πύργος ὁ μέγας, διαμεῖνας ἀσάλευτος, ταὶς προσρήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων, λόγχη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτεῖνας τὸν δράκοντα, ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοὶς Ἅγιοις τοὶς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

"Οπλω τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ἔνδιον ταθεῖς, σπαραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὃν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι

φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὅμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος, ὅθεν σὲ μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε, Διὸ ἐκδυσώπει, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἡχος πλ. α'

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον, πρεσβεύει γάρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὰ οὐράνια ὑμεῖς σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ' Ο ὑψωθεὶς ἐν Σταυρῷ

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλὴς γεγένησαι Θεόδωρε, ὄπλοις γάρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὕφθης ἀθλητής, ὅθεν σὲ πίστει, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἡχος δ' Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστύριον, διὰ σου Θεοτόκε τοὶς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἅγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Μέλπω σὲ δώρων ἐνθέων ἐπώνυμε. (Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ἡχος δ' Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλωπιζόμενος, καλλοποιῶ παρίστασαι Χριστῷ, παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐπώνυμος, τῶν τοῦ Θεοῦ Μάρτυς Θεόδωρε.

Ἐνθέοις θωρακισθεὶς Θεόδωρε, ὄπλοις τῆς πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς συνέκοψας στερρῶς, ψυχοφθόρου τὰς φάλαγγας, καὶ νικητὴς γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀναστημα, ἐπιδεικνύμενος, τῷ δυσσεβεῖ θεόφρον βασιλεῖ, τὴ σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῇ τῶν ἔργων χάριτι, τοῦτον κατήσχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σου ἀπάτορα.

Ωδὴ γ' Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Παράταξιν δυσσεβή, ὡς στρατηλάτης δυνατὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχανὰς ἔξεφαύλισας.

Ως πρόθυμος τὴν ψυχήν, δι' ἐπινοίας εὐσεβοῦς Ἐνδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὕλεσας, τὰ νενοθευμένα σεβάσματα.

Στερρότητι λογισμοῦ, τῶν δυσμενῶν ἐπιφορὰς ἥνεγκας, ζωοποιὸν νέκρωσιν, τοῦ ἀγωνοθέτου μιμούμενος.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη τοὶς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοὶ τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ο Είρμος

«Ἐνφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἑκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σὺ μου ἵσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηνυκῶς, ὑπὲρ φύσιν ἐπάθλων παρὰ Θεοῦ, ἀξίως ἐπέτυχες, Άθλοφρόρε πολύαθλε, ὃς οὐδὲν γὰρ θέμενος, τὸ ἄθεον πρόσταγμα, σεαυτὸν βασάνοις, προθύμως ἐξέδωκας, ὅθεν ὑπομεῖνας, σπαραγμοὺς καὶ στρεβλώσεις, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι, ἀρμοζόντως Θεόδωρε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντούμενην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτω, ἀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τὴ θερμή σου πρεσβεία, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοί, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δούναί μοὶ τὴν ἄφεσιν, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

Ωδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα.

Ἐτραυμάτισας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦσθαι, καὶ καρτεραῖς ἐνστάσεσι, Μάρτυς ἀνεδείχθης, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαὶς αἰκίαις, τὸν λογισμὸν ἀκλόνητον, ἔσωσας Τρισμάκαρ, μέλπων προθυμότατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωραιώθης τοὶς παθήμασι τοῦ Δεσπότου, σοῦ τὰ σεπτὰ παθήματα, Πάνσοφε συνάψας, καὶ καταξιούμενος αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος, καὶ τῆς ποθουμένης φαιδρότητος.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως ἐκύησας Ὡ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναίς, τὸ χαίρε σοὶ Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ωδὴ ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Παντίσματι σαρκός, τῶν αἰμάτων ἀπέπαυσας, δαιμόνιον ἐπ' ὄλεθρῳ, προσαγόμενον λύθρον, ἀήττητε Θεόδωρε.

὾ γνώμης εὐσεβοῦς! Ὡ γενναίου φρονήματος! Ὡ πίστεως θερμοτάτης, τοῦ σεπτοῦ Άθλοφόρου, δι' ἣς Θεοῦ ἐπέτυχε!

Νοῦν ἔχων τῷ φωτί, τοῦ Θεοῦ ἐλλαμπόμενον, τὸν πρόμαχον τῆς Κακίας, ἀπημαύρωσας ὄφιν, πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ωδὴ ζ'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ἐνίκας, προθυμία συντόνω τοὺς ἄφρονας, ἐπὶ σταυροῦ ἡπλωμένος, καὶ τοὶς ἥλοις Μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκονίζων, τὸ σωτήριον πάθος τοῦ κτίσαντος.

Νομίμως, ἐναθλούντι Χριστὸς σοὶ ὀπτάνεται, ἐν τῇ φρουρὰ κεκλεισμένῳ, ἐπαλείφων οὕτα ἀγωνοθέτης, πρὸς ἀγῶνας, πρὸς ἔχθροῦ τὰ παλαίσματα Ἐνδοξέ.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἀγίαν καὶ ἄμωμον, τῷ διὰ σὲ ἐκουσίως, ἑαυτὸν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγου, σεαυτὸν ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

὾ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ο Είρμος

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἔκκλησία βοῶ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέεσαντι αἷματι».

Κοντάκιον Ἡχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἄνδρεία ψυχῆς τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἔχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οἶκος

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοὶς στεφάνοις πιστοί, Θεόδωρον καταστέψωμεν, δῶρον γὰρ Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψει ταὶς τῶν θαυμάτων, τὸν γὰρ ἔχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἀθλοὶς σεπτοίς, ὅμβριζει ἀντὶ αἵμάτων, Κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρέεύματα, σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τὴ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἅγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι

- Νεκρὸν μὲ Θεόδωρον ἡ πατρὶς δέχου,
- Ὄν ζώντα πλούτει Μαρτύρων πατρὶς πολος.
- Ὄλβιον ὄγδοάτη Θεοδώρου σῶμα κομίσθη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, τελεῖται ἡ σύναξις τῆς ύπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Σωσθενείῳ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις, πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Άμήν.

Ωδὴ ζ'

Ἐν τῇ καμίνῳ, Αβραμιαῖοι

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυρος ἔνδοξε, ὥλην ἀσεβείας ἔφλεξας, καὶ πυρσός, εὐσεβείας ψάλλων γέγονας, Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως στρατηγέτης, ὡς νουνεχῆς καὶ νηφάλιος ἔργω, βασιλέα ἄφρονα δυσσεβή, ἐξεφαύλισας καὶ ἔδειξας, τοῦτον ἀνίσχυρον, ἐνισχυθεὶς τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νόμος ἡττᾶται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου, σὺ γάρ, φανοτάταις ἔλαμψας ἀστραπαίς, μαρτυρίου τῷ Δεσπότῃ σου, βοῶν Θεόδωρε, Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοὶς κραυγάζουσιν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ύπάρχεις Πανάμωμε.

**‘Ωδὴ η’
Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ**

Ἐν σοὶ πεποιθὼς τῷ δι' ἐμεῖς, σταυρὸν καὶ θάνατον, καθυπομείναντι, σταυρῷ ἀνήρτημαι Δέσποτα, καὶ τιτρώσκομαι τοξεύμασι, καὶ χαλεπαὶς προσομιλῶ αἰκίαις Κύριε, ἀνεβόας, Μάρτυς ἀθλῶν γενναιόφρον Θεόδωρε.

Προσήγαγες θῦμα καθαρόν, σαντὸν τῷ Κτίστῃ σου, χαίρων Θεόδωρε, καὶ προσεχώρησας ἔνδοξε, βασιλείαν πρὸς οὐράνιον, μετὰ Μαρτύρων Ιερῶν κραυγάζων πάντοτε, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ως κρίνον, ώς ρόδον νοητόν, ὀδμαὶς τῶν ἄθλων σου εὐωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ παρορμῶν ἀναβοῦν εὐωδεστάτη ψυχή, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

‘Ο Είρμὸς

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἑρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

‘Ωδὴ θ'

Λίθος ἀχειρότμητος

Νὺν τῶν μακαρίων τοὺς δῆμοις, καὶ τῶν Μαρτύρων ταὶς χορείαις, ώς ἡγλαῖσμένος τοὶς ἄθλοις, συναγελάζων καὶ συνηδόμενος, στεφηφορῶν παρίστασαι, τῷ Ποθουμένῳ σοὶ Θεόδωρε.

“Ψυος πρὸς οὐράνιον ἥρθης, τῶν ἐπὶ γῆς καταφρονήσας, καὶ τοῦ ποθουμένου σοὶ τέλους, κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔσχατον, τῶν ὄρεκτῶν Θεόδωρε, κατειληφῶς ἐπαγαλλόμενος.

Μόνον σὲ ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα καὶ θανέντα, Μάρτυς ὁ θεόφρων ποθήσας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχεν, ἐν οὐρανοῖς σκηνούμενος, Κτίστα τῶν ὅλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἐδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

‘Ο Είρμὸς

«Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μὲ γαλύνομεν».

**‘Εξαποστειλάριον
Ἐν Πνεύματι τῷ Ιερῷ**

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ώς Μάρτυς τῆς ἀληθείας, διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον Ὁμοιον

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Άσωμάτων αἱ τάξεις, χαρὰς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη, διὸ σὲ τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦμεν, φῶς γὰρ σὺ τοὶς ἐν σκότει, ἐξανατέλλων ώς ὅρθος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει, εἰπὲ εἰς τὸν Αἴνους ἐκ τῶν Στιχηρῶν τοῦ Ἐσπερινοῦ, εἰδ' οὖ, εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα... Ἡχος πλ. β'

Ἀγιωσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε, Χριστὸς γάρ σου σοφὲ

τὴν μνήμην ἐδόξασεν, ἐν ᾧ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'

Θεοτόκε, σὺ εῖ δὲ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἵκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ζ'.

Οἱ Ἀπόστολοις

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι...

Ζήτει Ὁκτωβρίου κζ'.

Εὐαγγέλιον (Ζήτει Σεπτεμβρίου Κ')

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Άλληλούια.